

از سری «خودکاوی»

عصیت و رشد آدمی

تلاش در بازیابی اصالت خود

اث: کارن، هوناء

ترجمة: محمد حفظ مصطفى

با مقدمه ا. خواجه نوری

الطباطبائي، علي بن أبي طالب، رضي الله عنه، وآخرين.

100

مقدمه ۱. خواجه نوری

۵۸۰ پیشنهاد

۱۷۷

اگر کارن هرگز دسته بود من به او پیشنهاده قیمه کاری خود را ایشان کتاب
باشود. فرشت تو سده خالق بر خوبی کند هر که نظر این را
خوان این اثر نفس را خواهد گرفت و رشد آن را در میان انسانی تکثیر نماید.

فهرست

۳۷۶ پیشنهاد

لرندیخ است جلد عیوان طرد السیلا لایه ای و تسبیحه جمله

مقدمه ۱. خواجه نوری

۷

لش برای کسب جلال و عظمت ایست که خداوند همه کویان را

۱۱ فصل اول

۱۱

تلخ برای کسب جلال و عظمت ایست که خداوند همه کویان را

۳۹ فصل دوم

۳۹

توقعت و انتظارات عصبی خداوند رشد کند و خایه نمایند

۵۷ فصل سوم

۵۷

این ایست که خود به خود محکوم است

۸۳ فصل چهارم

۸۳

شارت دیگر همانطور که همه می خواهند اگر خانی

۱۱۷ فصل پنجم

۱۱۷

عنداد به خود و خواری طلبی

۱۴۳ فصل ششم

۱۴۳

بیم و آن وقت تکلیلهم که مسائل

۱۵۹ فصل هفتم

۱۵۹

را به سوی خوشبختتر ساختن خود و دیگران

تسکین هیجان و اضطراب

اگر کارن هورنای زنده بود من به او پیشنهاد می‌کردم در بالای کتاب عناوan این اثر نفیس را خود مؤلف «عصیت و رشد انسانی» گذاشته. این عنوان خوانندگان فارسی زبان را به اندازه‌ای که شایسته یک چنین کتاب ارزنده‌ای است جلب نمی‌کند. عنوان «طریقه رفع آفت‌های خوشبختی و رشد شخصیت» - که منظور واقعی نویسنده این کتاب است - مناسب‌تر به نظر می‌آید. چون درباره خوشبختی و رشد شخصیت مطلب مهمی را که اکثر اشخاص به درستی توجه ندارند این است که خداوند وجود انسان را طوری ساخته که خود به خود «باید» رشد کند و «باید» فضایل انسانی و نیروی معنویش قوت گیرد - عیناً همانطور که اگر نهال گلی را در باگچه بکارید خاصیت طبیعی‌اش این است که خود به خود محکوم است رشد نماید و به گل بنشیند. به عبارت دیگر همانطور که همه می‌دانند اگر غذای لازم را به بوته گل برسانید و آفت‌های آن از قبیل شته و کرم و صدها علف هرزه آن را دفع کنید، بوته گل به حکم قوه نامیه طبیعی خود به طور خود کار ناچار است رشد نماید؛ خوشبختانه نیروی معنوی انسان هم عیناً همین‌طور است. یعنی کافیست آفت‌های آن را که در این کتاب به خوبی توضیح داده شده رفع کنیم و آن وقت بگذاریم فضایل انسانی، یعنی همان‌هایی که مستقیماً ما را به سوی خوشبخت‌تر ساختن خود و دیگران می‌کشاند خود به خود رشد کند.

۱۶۷	فصل هشتم برتری طلبی
۱۹۷	فصل نهم مهر طلبی
۲۲۱	فصل دهم اتکاء عصبی یا عشق بدلی
۲۴۱	فصل یازدهم عزالت طلبی
۲۷۱	فصل دوازدهم تأثیر عصبیت در روابط انسانی
۲۹۳	فصل سیزدهم تأثیر عصبیت در کار
۳۰۹	فصل چهاردهم طریق روانکاوی
۴۰۶	۷۵
۴۱۰	۷۶
۴۱۴	۷۷
۴۱۸	۷۸
۴۲۲	۷۹
۴۲۶	۸۰
۴۲۷	۸۱

روزمره خودتان می‌آورد به طوری رموز پیچیده روانی را ساده و روشن می‌سازد که وحشتی را که معمولاً مردم عادی از اسم اسرارآمیز روانشناسی در دل دارند از دل می‌زاید و خواننده را با میل و رغبت بیشتری وامی دارد به این علمی که بدون تردید، مهم‌ترین عامل خوشبخت ساختن بشر است توجه کند.

به علت اهمیت و ارزش زیادی که برای نوشه‌های هورنای قائل ترجمه این کتاب را قبل از انتشار مرور کردم. به نظرم مترجم به خوبی و با صداقت از عهده برگرداندن منظور هورنای به فارسی برآمده و از این حیث شایان تقدیر است.

۱. خواجه نوری

در اینجا برای اینکه خوانندگان منظورم را از «فضایل انسانی» روشن بینند و در پیچ و خم مباحث مختلف اخلاقیات سردرگم نشوند، باید عرض کنم که به نظر من پایه‌هایی که تمام فضایل اخلاق عالی انسان بر روی آن قرار دارد سه تا بیشتر نیستند: اول استعداد و میل دوست داشتن - دوم استعداد و میل آموختن - و سوم استعداد و میل خلاقیت. و این هر سه در کودک سالم آدمیزاد، که نمونه طبیعی و واقعی یک انسان است، به خوبی دیده می‌شود: اول، بچه نسبت به هر انسانی که ازش نترسد مایل به داد و ستد محبت است. دوم، بچه دائم سؤال می‌کند و به آموختن بیشتر علاقه نشان می‌دهد. و سوم، می‌بینید به محض اینکه کاغذ و مدادی به دستش بدھید می‌کوشد شکلی بیافریند و میل خلاقیت خود را ظاهر کند. ولی متأسفانه اکثرآ رفتار ناشیانه پدر و مادر و محیط خانوادگی (در ایام کودکی) و بعد مدرسه (در ایام نوجوانی و جوانی) و در آخر محیط جامعه (در دوره بزرگی) صدها آفت به جان نیروی معنویش (که در اصطلاح ما همان فضایل اخلاقی است) می‌اندازند و آن وقت روحیه او را طوری می‌سازند که این سه عامل اصلی رشد و خوشبختی، یعنی میل محبت و آموختن و خلاقیت، یا به بیراهه می‌روند یا به کلی ترمز می‌شوند.

اعمال اصلی ایجادکننده تمام این آفتها که آدمیزاد را به انواع رذائل می‌کشاند، (مأیوسش می‌کند به خیل و کینه توژش می‌سازد خسیس و تنبل و بدین و شقی و شهوترانش می‌نماید و غیره و غیره) دو چیز بیشتر نیست: یکی غرور است و دوم عناد به خود - که آن هم چنان که در این کتاب خواهید دید در نهایت از غرور ناشی می‌شود. رجحانی که نوشه‌های دکتر کارن هورنای بر اکثر روانشناسان دارد این است که سلاست و روانی عبارات و شاهد مثال‌هایی که از زندگی